

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1062/2025
17.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Милоша Јовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту К бр.109/2023 од 14.03.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.326/25 од 06.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 17. септембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Јовановића, поднет против правноснажних пресуда пресуда Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту К бр.109/2023 од 14.03.2025. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.326/25 од 06.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту К бр.109/2023 од 14.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од три године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду исплати трошкове кривичног поступка и судског паушала у висини наведеној у изреци пресуде.

Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.326/25 од 06.06.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу и браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Јовановића, а пресуда Основног суда у

Младеновцу, Судска јединица у Сопоту К бр.109/2023 од 14.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милош Јовановић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим (другостепеним) судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, не наводећи конкретно о којим повредама закона се ради, а у образложењу захтева указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека правноснажне пресуде неразумљива, противречна самој себи и разлозима пресуде, посебно у делу у којем се односи на чињеницу да је окривљени физички напао оштећену, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП указивањем да тужилаштво није доказало, те да суд није утврдио како су уопште настале свака од појединачно наведених повреда код оштећене и полемише са налазом и мишљењем судског вештака Весне Јовановић о начину на који су настале ове повреде, као и на повреду одредаба члана 395. ЗКП указивањем да суд у току поступка није саслушао сведоке које је одбрана предложила, уз сопствени закључак да из свих изведених доказа јасно произилази да окривљени није извршио предметно кривично дело.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву не наводи ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, због којег је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, већ указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на повреду одредаба члана 395. ЗКП, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, а које све повреде не представљају законом прописане разлоге за подношење захтева за заштиту законитости

окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић